యు కెన్ సాల్వ్ ఇట్

ప్రతాప రవిశంకర్

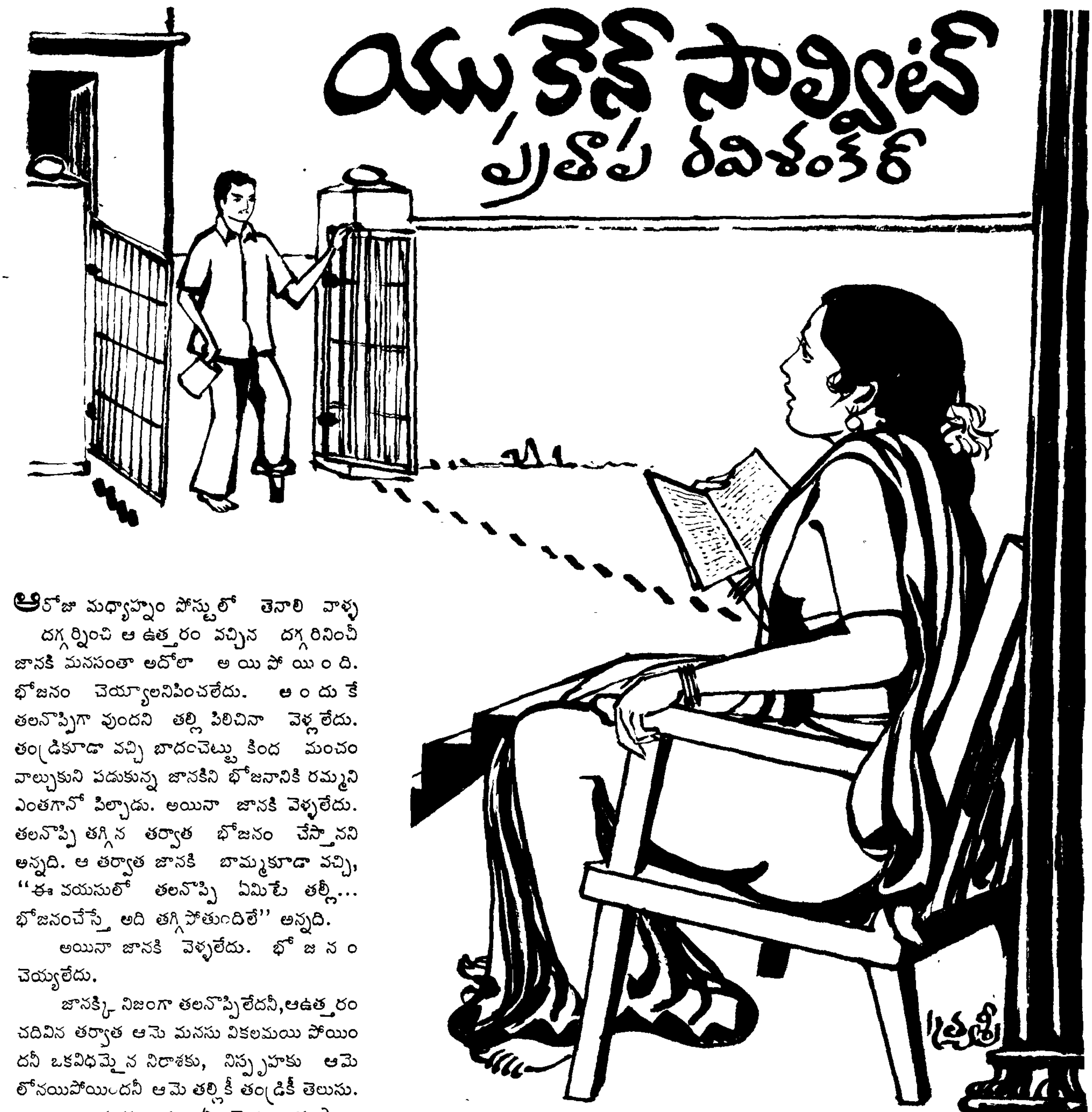

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం పోస్టులో తెనాలి వాళ్ళ దగ్గర్నించి ఆ ఉత్తరం వచ్చిన దగ్గరినించీ జానకి మనసంతా అదోలా అయిపోయింది. భోజనం చెయ్యాలనిపించలేదు. అందుకే తలనొప్పిగా వుందని తల్లి పిలిచినా వెళ్లలేదు. తండ్రికూడా వచ్చి బాదంచెట్టు కింద మంచం వాల్చుకుని పడుకున్న జానకిని భోజనానికి రమ్మని ఎంతగానో పిల్చాడు. అయినా జానకి వెళ్ళలేదు. తలనొప్పి తగ్గిన తర్వాత భోజనం చేస్తానని అన్నది. ఆ తర్వాత జానకి బామ్మకూడా వచ్చి, "ఈ వయసులో తలనొప్పి ఏమిటే తల్లీ... భోజనంచేస్తే అది తగ్గిపోతుందిలే" అన్నది.

అయినా జానకి వెళ్ళలేదు. భోజనం చెయ్యలేదు.

జానక్కి నిజంగా తలనొప్పిలేదనీ, ఆ ఉత్తరం చదివిన తర్వాత ఆమె మనసు వికలమయి పోయిందనీ ఒకవిధమైన నిరాశకు, నిస్పృహకు ఆమె లోనయిపోయిందనీ ఆమె తల్లికీ తండ్రికీ తెలుసు. అయినా వాళ్లుమాత్రం ఏం చెయ్యగలరు ?

పదిరోజుల క్రితం తెనాలినుంచి ఎవరో వచ్చి పెళ్ళీడువచ్చి నాలుగేళ్ళు దాటిపోయిన జానకిని పెళ్ళిచూపులు చూసివెళ్ళారు. వెళుతూ ఇంటికి వెళ్ళిన తర్వాత ఏ విషయమూ ఉత్తరం ద్వారా తెలియజేస్తామని అన్నారు. వాళ్ళు వెళ్ళిన దగ్గర్నించీ వాళ్ళనించి వచ్చే ఉత్తరం కోసం రోజూ ఎదురుచూస్తూనే ఉన్నారు.

చివరికి ఆ రోజు మధ్యాహ్నం పోస్టులో వాళ్ళదగ్గర్నించి ఉత్తరం వచ్చింది. అమ్మాయి కొంచెం నల్లగా వున్నదనీ అందువల్ల తమకు నచ్చలేదనీ మరో సంబంధం చూసుకొమ్మని రాశారు.

ఇలాగే ఇంతకుముందు కొంతమంది పెళ్ళి చూపులు చూసి ఇళ్ళకువెళ్ళి అమ్మాయి నల్లగా వుందని తమకు నచ్చలేదని రాశారు.

నల్లగా వుండటం తనుచేసిన నేరమా ?

నిజానికి జానకి అంత నల్లగా వుండదు. చామనఛాయలో వుంటుంది. ఆడపిల్ల కావడం వల్ల చూపరులకు నల్లగా వున్నట్టు అనిపిస్తుంది. రంగు తక్కువయినా జానకి మొహం అందంగా వుంటుంది...మంచి కళవున్న మనిషి...అవయవ సౌష్టవం కూడా బావుంటుంది. ఐనా చాలా మందికి జానకి నచ్చటంలేదు.

ఆశ్చర్యకరమయిన విషయ మేమిటంటే జానకి నల్లగా వున్నదనీ నచ్చలేదని అనిన పెళ్ళి కొడుకులందరూ జానక్కంటే ఎంతో నల్లగా ఉన్నవాళ్ళే.

ఇదెక్కడి న్యాయం ? అనుకున్నది జానకి.

అవును...అదే న్యాయమన్నది తల్లి.. నిజమే నట. కోడలు నలుపైతే కులమంతా నలుపేనని అంతా అనుకుంటారుట. అందుకే జానకి తల్లిని చేసుకోటానికి మొదట్లో జానకి బామ్మ ఒప్పుకో లేదుట. చివరికి తల్లిని ఎదిరించి పెళ్ళి చేసుకున్నాడుట ఆమె తండ్రి.

జానక్కి తల్లిపోలికే వచ్చిందని అంతా అంటారు. ఎవరేమన్నా ఆ పోలికే ఇప్పుడు జానకి పెళ్ళికి పెద్ద అవరోధమయ్యింది.

"భగవంతుడా...నాకు ఇంకొంచెం మెరుగు

ఎక్కువగా పెడితే ఏంపోయేది'' అనుకున్నది జానకి.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం పోస్టులోనే జానకి దగ్గరి బంధువుల దగ్గర్నించి ఓ పెళ్లి శుభలేఖ వచ్చింది. వాళ్ల రెండో అమ్మాయి వసుంధర పెళ్లి... ఆ అమ్మాయి జానకి కంటే మూడేళ్లు చిన్నది. అయినా ఆ అమ్మాయి బంగారు రంగులో వుంటుంది. కాని జానకి కంటే అందమైనది కాదు. అయినా శరీరం రంగు చూసి ఏ పెళ్లికొడుకో వసుంధర అంటే మోజుపడి వుంటాడు. తనకంటే మూడేళ్లు చిన్నదయిన వసుంధరకు మరో వారం రోజుల్లో పెళ్లి జరుగుతోంది.

కాని ఆ శుభలేఖతో పాటుగానే తను నచ్చలేదని తెనాలివాళ్ల దగ్గర్నించి ఉత్తరం.

రెండూ ఒకేసారి రావటంతో జానకి మనసు కలవరపడిపోయింది.

ఇక తను ఎవరికి నచ్చుతుంది? లసలు తన పెళ్లి అవుతుందా ఈ జన్మకు? తన తర్వాత మరో అమ్మాయి పెళ్లికి ఎదుగుతున్నది. తన పెళ్లే అవకపోతే ఇక దాని పెళ్లి ఎప్పుడు అవుతుంది?

తల్లి – తండ్రి తనకు పెళ్లి కుదరలేదని ఎంతగా బాధపడుతున్నారో జానక్కి తెలుసు. పదిహేను వేల వరకు కట్నం ఇవ్వగలిగిన స్థితిలో వుండికూడా తన పెళ్లి కాలేదంటే ఇక తను పెళ్లి గురించిన ఆశ వదులుకోవచ్చును.

తల్లి భోజనం చెయ్యబోతూ వచ్చి జానకిని భోజనానికి రమ్మన్నది.

''నాకు తలనొప్పి తగ్గలేదు... నువ్వు తినెయ్యి'' అన్నది జానకి.

''నీ బాధ నాకు తెలుసే జానకీ! ఎవరిష్టం వాళ్లది... మనం బాధపడతామని వాళ్లు అలా రాయకుండా వుంటారా? తెనాలివాళ్ళు కాకపోతే మరో ఏలూరువాళ్ళు...ఎవరో ఒకరు చేసుకోక పోతారా? నాపెళ్ళి కాలేదూ? నేను నీకంటే ఎర్రగా వున్నానా? లే...వచ్చి రెండు ముద్దలు తిను'' అన్నది.

అయినా జానకి భోజనానికి వెళ్ళలేదు.

* * *

సాయంత్రం ఆరుగంటలు కావస్తోన్నది.

జానకి వరండాలో కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో నవల చదువుకుంటున్నది. ఆమె తల్లిదండ్రులు ఎవరో తెలిసినవాళ్ళింటికి వెళ్లారు. జానకి బామ్మ పురాణం వింటానికి గుళ్ళోకి వెళ్ళింది...జానకి చెల్లెలు స్కూలు పిల్లలతో కలిసి ఏదో విహార యాత్రకు వెళ్ళింది.

వీధిగేటు తెరచిన చప్పుడు వినిపించి తలెత్తి చూసింది జానకి.

చెక్కకాలును టకటక లాడించుకుంటూ చిన్నగా లోపలకు వచ్చాడు ఓ పాతికేళ్ళ యువకుడు, అతని చేతిలో చిన్నడబ్బా వున్నది.

అతిడికేసి ఆశ్చర్యంగా చూసింది జానకి. అతన్ని రెండునెలల నించీ ఎదురింటి ముందు గదిలో చూస్తూనే వున్నది. కాని అతనుఎప్పుడూ తమ ఇంటికి రాలేదు.

అతను అందంగా వున్నాడు. కాని దురదృష్టం... అతనికి ఎడమకాలు మోకాలు వరకూ లేదు. చెక్కకాలు వున్నది.

''నాపేరు ఈశ్వర్... ఎదురుగా వున్న గదిలో వుంటున్నాను'' అన్నాడు అతను.

''కూర్చోండి'' అన్నది జానకి తను లేచి నిల్చుని...

''ఫర్వాలేదు... కొంచెం పనుండి వచ్చాను. కిరోసిన్ అయిపోయింది ... షాపులో కూడా లేదుట. నేను సెల్ఫ్‌కుకింగ్ చేసుకుంటాను. మీరు ఈ డబ్బాలో కిరోసిన్ పోసి ఇచ్చారంటే మళ్లీ రేపు తిరిగి ఇచ్చేస్తాను'' అన్నాడు.

''అలాగే కూర్చోండి'' అని అతని చేతిలో నించి డబ్బా తీసుకుని లోపలకు వెళ్లి కిరోసిన్ పోసుకుని వచ్చింది.

ఇంకా అతను నిలబడి వుండటం చూసి ''ఫర్వాలేదు. కూర్చోండి'' అన్నది చిన్నగా నవ్వి.

అతను కూర్చున్న తర్వాత ''మీరేం చేస్తున్నారు?'' అనడిగింది.

''ఇక్కడే తాలూకా ఆఫీసులో ఉద్యోగం చేస్తున్నాను. ఆరునెల్ల క్రితం ఉద్యోగం వచ్చింది'' అన్నాడు.

''మీకెవ్వరూ లేరా?''

''ఒకే ఒక్క మేనత్త వున్నది. ఆమెకు అరవైయేళ్లపైనే వుంటాయి. ఆమె ఆ పల్లెటూరు వదిలి బయటకు రాదు. ఆమెకు ఈ పట్టణాల్లో వుండే ఇరుకు గదులు – ఈ వాతావరణ మంటే అసలు పడదు.'' అంటూ నవ్వాడు.

''మరి మీరు వంట చేసుకోవటం కష్టం కదూ.''

''తప్పదు. ఈ బాధ్యతలన్నింటినీ తన మీద వేసుకునే మనిషి వచ్చేవరకూ తప్పదు మరి.''

''అయితే ఇక ఆలస్యందేనికి? ఉద్యోగం కూడా వున్నదికదా! పెళ్లి ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టలేదా?''

ఆంధ్రపత్రిక

దిన పత్రికలో

* మన సినిమాలు

* వింత యదార్థం

శీర్షికలు

చూస్తున్నారా?

''చూశారుగా. నేను అందరిలాంటి వాడిని కాదు. నా దురదృష్టం. ఏడాదిక్రితం ఓ కారు యాక్సిడెంటులో నా కాలు సగంవరకు పోయింది. ఇలా అంగవికలుడిని అయ్యాను. నన్ను సానుభూతితోఅర్థం చేసుకుని నేనంటే ఇష్టపడే మనిషినే నేను నా జీవితంలోకి ఆహ్వానించదల్చుకున్నాను.''

''మిమ్మల్ని సానుభూతితో అర్థం చేసుకోని వాళ్లు ఎవరుంటారు?''

''అలా అనకండి... అవిటివాడని పరిహాసం చేసేవాళ్లే నాకు ఎక్కువ మంది కనిపించారు'' అన్నాడు ఈశ్వర్.

''అలాంటి వాళ్లు నా దృష్టిలో మనుషులు కాదు. అవిటితనం మీరు చేసిన నేరమా? ఇందుకు మీరెలా బాధ్యులవుతారు?'' అన్నది జానకి.

''థాంక్స్ మీ అభిప్రాయానికి. ఏమయినా ఒక కాలులేని అవిటివాడిని చేసుకోటానికి ఏ ఆడపిల్ల ముందుకు వస్తుంది?''

''అలా అనకండి. ఎవరయినా మిమ్మల్ని చేసుకోటానికి ఇష్టపడతారు.''

''అలాగంటారా? అయితే ఎవరో దాకా ఎందుకు మీరు ఇష్టపడతారా నన్ను చేసుకోటానికి?'' అన్నాడు ఈశ్వర్ వెంటనే ...

అతనలా అంటాడని వూహించని జానకి వెంటనే ఏమీ మాట్లాడలేకపోయింది అతను ఒక్కసారి ఆమెకేసి చూసి ''నెమ్మదిగా ఆలోచించండి... వస్తాను'' అని కిరోసిన్ డబ్బా తీసుకుని అక్కడినించి వెళ్లిపోయాడు

ఈశ్వర్ వెళ్లిన చాలాసేపటి వరకు జానకి అతని గురించి, అతను చివరగా అన్న మాటల గురించి ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది.

ఆ రాత్రి కూడా ఆమె నిద్రపోలేదు. ఈశ్వర్ గురించి ఆలోచనలతోనే గడిపింది.

* * *

పది రోజుల తర్వాత ఒకరోజు గుళ్లో పెళ్లి చేసుకుని ఈశ్వర్‌తో కలసి ఇంటికి వచ్చిన జానకిని చూసి ఇంట్లో వాళ్లంతా ఆశ్చర్యపోయారు. వాళ్లకు నోట మాట రాలేదు.

''నాన్నా... నన్ను క్షమించండి... స్వతంత్రించి ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాను. ముందుగా మీతో చెబితే మీరు ఒప్పుకోరని ఇలా చేశాను. మా ఇద్దరి భావాలు ఒక్కటే – ఒకరినొకరం అర్థం చేసుకున్నాము. ఒకటి కావాలని అనుకున్నాము. ఒకటయ్యాము. మీ మనసులను నొప్పించినందుకు మమ్మల్ని క్షమించి మనస్ఫూర్తిగా ఆశీర్వదించండి'' అంటూ పాదాలమీద వాలిపోయిన జానకిని ఏమనాలో తెలీక వాళ్లలా చూస్తూనే వుండిపోయారు. ★